

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om en forandret Fremgangsmaade ved Vigning paa Sogneboerne af Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 484 ff.)

Der var til denne Behandling intet Endringsforslag stillet.

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Th. Nielsen: Naar jeg har forlangt Ordet i denne Sag, er det ikke for at reise nogen videre Opposition mod nærværende Lovforslag, det vilde jo ogsaa være paa et lovligt sent Stadium at gjøre det. Der er iøvrigt Udstilligt i Lovforslaget, som jeg egentlig ikke sympathiserer videre med. Jeg skal saaledes nævne den kommunale Indblanding i rent kirkelige Forhold. Kommunalbestyrelsen vælges dog ikke med særlig kirkelige Interesser for Øie. Valgret til Kommunalbestyrelsen har jo Enhver, der har en vis Alder og svarer Stat til Kommunen. Fremdeles har jeg ogsaa Tvivl om, hvorvidt Skattegrundlaget efter Loven af 19de Februar 1861, der skal lægges til Grund for den kirkelige Baaaligning, egentlig er noget heldigt Skattegrundlag. Jeg ser jo meget vel, at Lovforslaget i saa Henseende henholder sig til det Bestaaende, til det faktisk Foreliggende, hvad disse Spørgsmaal angaar, men Ordningen af den kirkelige Vigning hviler vel ogsaa mere paa Sædvane og enkelte Restriktioner end paa nogen bestemt Lovgivning; i det Mindste kjender jeg ikke til nogen saadan. Men det er som sagt ikke for at gjøre nogen Opposition imod de to Forhold, at Kommunalbestyrelserne indblandes i de rent kirkelige Forhold, eller at Skattegrundlaget i Loven af 19de Februar 1861 skal lægges til Grund, at jeg har taget Ordet, thi jøndt jeg som sagt har mine store Betænkeligheder derved. Ganste vist henholder Lovforslaget sig til det Bestaaende, men det er jo ikke givet, at man ikke kunde, naar man absolut skal til at lovgive paa dette Omraade, slaa ind paa noget ganske Andet, som dog vistnok er i nye Overensstemmelse ogsaa med selve Grundloven, nemlig dette, at det Kirkelige holdes adskilt fra det Borgelige. — Det er imidlertid for at henlede den høitærede Kirkeministers Opmærksomhed paa et andet

Forhold, at jeg har taget Ordet. Den høitærede Kultusminister vil være vel bekendt med, at flere Steder paa Landet er man i den samme Forlegenhed, som de fattige Sognemenigheder ere her i Kjøbenhavn med Hensyn til at skaffe Bidrag til Veie til Opsørelse af Kirker; denne Mangel søges jo afhjulpen ved nærværende Lovforslag, hvilket jeg billigere, og det er ogsaa i Overensstemmelse med den Holdning, som Rigsdagen, indtog i Fjor overfor et Forslag om at give Tilskud til de kjøbenhavnske Kirker. Betænkelsen for, at dette Tilskud kunde gives, var den, at der ikke maatte paalignes noget særligt Bidrag paa en bestemt Sognemenighed, men at det skulde søges lignet paa hele Kjøbenhavn. Man kan ikke Andet end sympathisere med den Side af Lovforslaget, at de Dele af Kjøbenhavn, som have Kirker, og som ere velstillede, skulle komme de fattige Sognemenigheder eller i ethvert Fald de mindre Sognemenigheder til Hjælp. Men vi have affurat det samme Forhold — eller om ikke absolut det samme, saa dog et lignende Forhold — ude paa Landet: Der er jo, som den høitærede Kirkeminister veed, Egne ude paa Landet, særlig ovre i Sjælland, og da navnlig, hvor man har Opdyrking og en større Udvikling, som ere meget ilde stillede med Hensyn til den kirkelige Betjening, og som derfor opføre nye Kirker ved frivillige Bidrag og Tilskud fra Staten eller paa anden Maade. Men den høitærede Kirkeminister veed ogsaa meget vel, at Bedligholdelsen falder meget vanstelig, thi i de gamle Kirkeidistrikter er jo Forholdet dette, at enten eies Kirken af Beboerne selv, der selvfølgelig ikke ere villige til at give Bidrag til den nye Kirkes Bedligholdelse, eller af en privat Mand, der eier Kirkeienden, og man kan ikke forlange, at han skal bidrage til den nye Kirkes Bedligholdelse, ligesaa lidt som det vilde være billigt at forlange det af ham; i hvert Fald kan der ikke være Tale om ad denne Veie at komme til bedre Forhold, det er derfor en Hensigt, jeg vil gjøre til den ærede Kirkeminister, om man ikke kunde faae disse Mangler afhjulpne paa lignende Maade, hvorpaa de her søges afhjulpne for Kjøbenhavn, som den ærede Minister ikke vilde være villig til at fremlægge et Forslag, hvorved det blev muligt med Hensyn til disse nye Kirker at faae nedsat et Udvalg eller oprettet en Inspektion, eller hvad man vil kalde det, med Myndighed til at paalægge Beboerne Bidrag til vedkommende Kirkes Bedligholdelse. Bedst var det maaske, at Bidraget blev paalagt hele Sognet, ogsaa den gamle Del deraf, men derpaa skal